

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.
Dopisi se pošiljajo urednistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po-
pust. — Za odgovor je priložiti znamko.
Telefon številka 118.

Balkanska vojna.

Vojna.

Pogajanja glede premirja med Turčijo in balkansko zvezo, ki so trajala več kot teden dni, so se torej končala dne 30. novembra. O teku pogajanj in njih rezultatu je pravzaprav toliko znano kakor nič. Železniški vagon v Bahčej Kōi na čataldski liniji, kjer so se vršila pogajanja, je prisluškoval, a žurnalistov ni bilo blizu. Ti so v bolgarskem glavnem stanu kombinirali in kombinirali in pošiljali svojim listom samo svoja mnenja. Tek pogajanj je bil dovoljen, normalen, pesimističen in slično — to je bilo vse, kar smo zvedeli. Ponovno so žurnalisti poročali: Turki zahtevajo ono, zavezne države ono.

Jasno je, da je pri pogajanjih igralo veliko vlogo vprašanje Drinopolja, Skadra, Janine in Čataldže. Balkanska zveza je zahtevala kapitulacijo teh postojank. Kako izhodno formulo sta končno obe stranki dobili in ali so Turki vkljub svojemu prvotnemu protivljenju vsaj nekoliko odnehali, ni znano. Verjetno je le to, da te trdnjave za enkrat še ostanejo v turških rokah.

Ravno poslednje dni in to še celo v soboto, se je opazala na turški strani tendenca, da je dobro, pogajanja kolikor mogoče zavlačevati. A Srbi in Bolgari so hitro prišli na sled tej turški nakani. Bolgarski in srbski uradni in poluradni listi so dvignili svoj glas in najodločnejše protestirali proti vsakemu zavlačevanju pogajanj. Zagrozili so celo, da bo balkanska zveza v tem slučaju primorana, podvzeti najenergičnejše korake, zadati Turčiji zadnji udarec, zasedi tudi Carigrad in pregnati Turke za vedno iz Evrope.

Zanimivo je, da je bilo premirje sklenjeno neposredno na te grožnje, in zato je jako verjetno, da je Turčija pod utisom ostrega tona uradnih balkanskih časopisov precej popustila od svojega trdovratnega stališča.

Vest o sklenitvi premirja je prišla preko Pariza. »Agence Havas« je namreč prinesla sledečo brzojavko iz Carigrada:

Ministrski svet je 30. novembra sprejel zapisnik o sklenjenem premirju. Zapisnik bi mo-

ral biti podpisan dne 1. decembra, Sultan je zapisnik sankcioniral s posebno irado.

Takoj po sklenitvi premirja so se pričela pogajanja glede definitivnega miru. Ker so že v premirju zastopane glavne točke miru, je upati, da bo v najkrajšem času sklenjen tudi definitivni mir.

Pričakovati je torej, da je krvava vojna na Balkanu končana in da sedaj ne bo prišlo več do spopada z orožjem. Sedaj bodo govorili diplomati.

Cetinje, 2. decembra. Kot črnogorski zastopniki pri pogajanjih za sklenitev definitivnega miru odpotujejo v Sofijo general Savo Vukotić, bivši ministrski predsednik Lazar Mijušković in bivši črnogorski poslanik v Carigradu, Popović.

DOSEDANJI REZULTAT POGAJANJ.

Carigrad, 2. decembra. Po nekih vestih bolgarski zastopniki v zadnjem trenutku niso več zahtevali predaje Drinopolja, ker so prepričani, da mora Drinopolje tako v najkrajšem času pasti v bolgarske roke. V petek zvečer je Danev ventiliral vprašanje blokade Črnege morja. Zahteval je, da blokada preneha. Turki so odgovorili, da zamorejo temu ustreči le pod tem pogojem, ako tudi Grki prenehajo z blokado v Egejskem morju. Grški zastopnik je nato takoj telegrafiral v Atene po nove instrukcije.

KONFLIKT MED BOLGARIJO IN GRŠKO.

Carigrad, 2. decembra. Sultan je poslal caru Ferdinandu brzojavko, v kateri poudarja, da je miroljuben, da se pa Odrinu ne more odpoledati. Glede bolgarsko-grškega konflikta se tu trdi, da se je že tako poostiril, da skušajo bolgarski pooblaščenici Grčijo s separatno pogodbo s Turčijo prehiteti. Turčija na to dozda še ni pristala in je rezervirana, pač pa se oborožuje na kopnem in na morju dalje.

Atene, 2. decembra. Tu vlada glede premirja jako pesimistično razpoloženje. Poudarja se, da Grčija v tako premirje, kakor ga Turčija hoče skleniti, ne more pod nobenim pogojem privoliti.

Sofija, 2. decembra. Merodajni krogi so vsled težav, ki jih dela Grčija, precej vznemirljeni. Priznava se, da je razmerje med Bolgarijo in Grčijo zelo napeto.

RUSIJA IN SRBIJA.

Belgrad, 2. decembra. Ruski poslanik Hartwig je izjavil, da se mora pritoževati proti temu, da se mu pripisujejo intervjuji, katerih ni nikoli imel. Vedenje Rusije je bilo vseskozi lojalno. Rusija ne igra dvojne vloge. Rusija je Srbiji svetovala vedno zmernost in ji priporočala sporazum s vesilami kar se tiče avtonomije Albanije, ji Srbija ne nasprotuje. Srbija pa ima tam življenjske gospodarske interese in potrebuje jadranskega pristanišča. Glede tega se lahko pogajajo velesile po sklenjenem miru s Turčijo. To vprašanje se ne da rešiti samo s eno velesilo, ampak z vsemi.

BALKANSKA ZVEZA IN VOJNA ODSKODNINA.

Sofija, 2. decembra. Bolgarski finančni minister Todorov, ki se je podal v Čataldžo, bo zahteval od Turčije za balkansko vojno odškodnino 1200 milijonov.

TURŠKE GROZOVITOSTI.

Dunaj, 1. decembra. Poročevalec Reichspost« poroča iz Soluna grozovite podrobnosti

Oblekel je svojo norčevsko obleko v barvah francoskega kralja.

Tako našemljen se je napotil proti kraljevskemu stanovanju.

Mračen izraz drznosti in obupa je dajal njegovim črtam poseben blešč.

Tribulet je bil sklenil izvedeti, kaj je kralj storil z Žileto; kajti sam pri sebi je bil prepričan trdno, da je kralj sam dal ugrabiti deklico.

Če kralj ne bo hotel odgovoriti, ga ubije Tribulet na mestu!

Ubogi norec je bil sklenil žrtvovati svoje življenje.

In ravno to mu je dajalo nenavadno moč.

Njegovo srce ni utripalo nič hitreje nego nekdanje čase, kadar je vstopil v kraljevo sobano, kamor je smel stopiti po privilegiju svojega stanu, ne da bi bil poklican, kakor je smel govoriti v kraljevi navzočnosti, ne da bi bil vprašan.

Neizprosna odločnost mu je nadomeščala sleherni drugo čuvstvo.

Po koridorjih je srečaval mnogo plemenitajev, ki so mu vsi čestitali, da je zopet v milosti pri kralju.

Zakaj bali so se norca.

Nihče si ni mogel misliti, da si upa stopiti pred kralja v svoji norčevski obleki, ne da bi bil mir sklenjen med njima.

Tribulet jim je odgovarjal le jako redko-besedno.

Par trenutkov kasneje je stopil v sobo, kjer je dvoroval kralj tisti večer.

Takoj se je razširilo šepetanje:

»Tribulet! Tribulet se vrača!«

»No, Tribulet, ali ti je postalo dolžčas?«

ga je vprašal D'Esé.

»Da, ni mi bilo več obstanka!«

(Dalje.)

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

»Zapišite tudi,« se je oglasil Dolet, »da je bil veliki profos pariški, predstavitelj francoskega kralja, sozdeženec podlega zločina.«

Med tem pa je bil oficir razgrnil Doletov plašč.

Izvelkel je tri knjige, ki jih je bil vzel nesrečnež ravno poprej, da jih ponese k Francu I. Lojola je segel željno po njih in vzkliknil zmagoslavno.

»Vidite,« je rekel Monklarju. »Obtoženec ne more taliti. Imel je pri sebi tri iztise prepovedanih knjig, ki jih je hotel nedvomno odnesti h kakemu ubogemu zapeljancu. . . . Toda prišli smo v pravem trenutku, da rešimo dušo, ki je bila v nevarnosti!«

»Pišite!« je dejal Monklar pisacu.

Dolet je bil zaprl oči, da ne bi drugi videli ogorčenja, ki je vrelo v njih pogledu. . . .

Preiskava v tiskarni je bila kmalu končana.

Zavoj, ki sta ga bila prinesla brata Tibo in Luben je bil na svojem mestu. . . . Zaplenili in zavili so knjige in jih zapečatili s kraljevim pečatom.

»Vrski inkvizitor vas bo sodil,« je rekel Ignacij De Lojola s svečanim glasom.

»In vas,« je odgovoril Dolet, »kdo bo sodil vas?«

»Dalje, stopajte, gospod,« je rekel oficir sočutno in prijel Doleta pod pazduho.

»Kam me vedete?« je vprašal tiskar v popolni oblasti nad samim seboj.

»V Konsjeržerijsko ječo,« je odgovoril Lojola.

Dolet se je obrnil k njemu.

»Gospod,« mu je dejal počasi, »vi slavite zmago. Ali, bolje rečeno, duh zločinstva zmaguje danes v vaši osebi. V imenu Boga, ki je zapovedal ljubezen in dobroto do bližnjega kot prvo čednost, hodite vi ropaje, ubijate in požigajte po svetu, in zgolj razvaline zaznamujejo vašo pot. V tem trenutku si nakopavate nov zločin; nanj boste nakopičili prihodnje. Vaši nasledniki bodo prevzeli ostudno dedščino moritve in zaduševanja, ki jo vi započenjate, in izkušali dopolniti vaše delo. Ubili hočete znatnost. To, česar pogin sanjarite, je večna in neomajna resnica sama. . . . A jaz, Stefan Dolet, žrtev vašega sleparstva in vašega sovražstva, jaz, uklenjeni jetnik vaš, vam pravim: Zaman so vsi vaši zločini. Zaman je vsa vaša podlost in brezvestnost. Vi sami veste tako kakor jaz — in ravno to bo vam in vsem vašim naslednikom kazen, ki vas zadene neizbežno — da se borite zoper spoznanje brez upa zmage in da zaman gasite sleherni luč. . . . zakaj, pride dan, ko zasije vsem ljudem večna resnica. . . . Po vekih zavrženosti in nevednosti pridele druga stoletja, ko se povzpne osvobodjena misel v vedre višave znanja in vede. Mene boste ubili. . . . a tudi vi morate umreti. Pride dan, ko bo vaše ime pojem sleherne propalosti in sramote in ko se dvigne v bratstvu vseh ljudi ganjen pogled k spominu umorjenega Stefana Doleta! To sem vam hotel reči.«

Cez nekaj trenutkov je dodal:

»Premišljajte o mojih besedah v noči svoje vesti. Gospod,« se je obrnil k oficirju, »zda me odvedite v Konsjeržerijo, da bom zaprt v resnični ječi, kakor je gospod Lojola zaprt v ječi sramote in nizkega gneva. . . .«

Odvedli so ga; Ignacij De Lojola pa je prijel Monklarja za roko.

»Gospod,« mu je dejal z gorečim glasom, »ako ta človek uide, boste vi sežgani namesto njega! . . .«

Pol ure kasneje so pehnili Stefana Doleta v tesno in temno, par pednjev široko ječo, kamor je prodiral zrak samo skozi ozko, visoko okence na hodnik, kjer je stražilo troje mož s strogo nalogo, da se ne smejo raziti niti za trenutek.

Priresnili so ga čvrsto k zidu.

»O resnica!« je zamrmral, »kako daleč si še od nas. . . .«

Nato sta se dvignili pred njegovim duhom sliki njegove žene Julije in hčerke Avete.

Vlažna megla mu je zakrila pogled; neznost je obšla srce tega jeklenega moža.

In v mislih je izrekel dvoje besed, kakor umirajoči svojo poslednjo molitev:

»Žena moja! . . . Moja hči!«

XXXVII.

Oče.

Tribulet se je bil pravkar oblekel.

Franc I. je bil sklenil tisti večer, da se zopet pokaže za par trenutkov v razkošni dvorani, kjer so se zbirali njegovi dvorjani. Vse tri dni, odkar je bila izginila Žileta, je vladalo na dvoru nemajhno razburjenje in vznemirjenje zbog žalosti in mrlkega nepokolja, ki se je zrcalil na kraljevem obrazu. In Franc, ki je slovel za mojstra v umetnosti blime in pretvarjanja, je hotel pokazati vsem smejoč obraz.

Tribulet, ki je blodi po vsej palači ter prežal in prisluškaval na vse strani, je bil izvedel od Basiniaka, da se bo njegovo Veličanstvo nocoj blagovolilo pokazati.

Novo došla damska tamburaška kapela „GORA“ koncertuje od danes naprej vsaki dan

v kavarni „Central“

od 9 ure naprej. — Vstopnina prosta.

Kavarna je celo noč odprta.

Za mnogobrojni obisk vljudno prosi

Stefan Miholič.

Parizu novo banko. Čez nekaj časa je prišel zopet polom in tri leta je za ustanovitelj. Nato je Ville - Vells ustanovil na Angleškem sindikat za ribjo trgovino in je moral biti za to tri leta v prisilni delavnici. Leta 1908 je začel v Lyonu izdajati neko revijo in je obljubljal abonement, ki plačajo v dnevnih obrokih 3 franke 30 centimov brezplačno vožnjo okrog sveta. Izmed abonementov se seveda ni napotil niti eden okrog sveta in Ville - Vells je dobil za to dve leti zapora. Komaj je prišel iz „luknje“, je takoj ustanovil družbo „Chocolite“ za izdelovanje čokolade, in še eno zvezo, ki se je imenovala „Polmesečna renta“. Ko je Ville - Vells to ustanovil, se je zadovoljil samo s plebejskim imenom Charles Rivier. Svojim udeležencem je obljubljal od vsake 100 frankov kapitala en frank dnevno obrestil, kar pomeni letno 365 frankov. Ta misel mu je nesla 1.980.000 frankov in gospod ravnatelj je utaknil v žep 842.000 frankov. Ostalo je plačal nazaj iz obrokov. Konec vsega je bil čisto naveden. Gospod ravnatelj je izginil, policija ga je prišla in sedaj bo sedel.

Ljubljana.

OBČINSKI SVET LJUBLJANSKI.

Včeraj zvečer se je vršila pod predsedstvom župana dr. Tavčarja javna redna seja ljubljanske občinskega sveta. Verifikatorjem sta bila imenovana obč. svetnika gg. Ivan Belič in Ivan Srebot.

Udanostna izjava cesarju!

Župan vstane, za njim vsi občinski svetniki in izjavi:

Slavni mestni svet!

Včeraj, dne 2. decembra, pričelo se je petinšestdeseto leto vladanja našega presvitlega cesarja.

V teh viharnih časih polagam važnost na to, da se spominjamo z neomajano zvestobo in vdano pokorščino tega za Avstrijo in posebno tudi za nas Slovence prepomembnega dogodka! Pri tem izražamo željo, da bi nam prevzvišena oseba cesarja, ki je bil vsekar zaščitnik miru, bila ohranjena do skrajnih mej človeškega življenja!

Fran Josipu I. slava!

O ti izjavi hočem poročati Najvišji kabinetni pisarni.

Vsi občinski svetniki zakličejo ponovno: Slava, Živio!

Zapisnik zadnje seje se odobri.

Kot zastopniki občinskega sveta v c. kr. mestni školski svet se odpošljejo gg.: Jakob Dimnik, dr. Triller, Milohnoja in dr. Pippenbacher, kot namestniki pa gg.: Luka Jelenc, Pustoslavšek, dr. Novak in Likozar. Klerikalci so oddali prazne glasovnice.

Inkorporacija Šiške k mestni občini.

Štirje klerikalni petelini v Spodnji Šiški so se obrnili na deželni odbor s prošnjo, naj se občina Spodnja Šiška priklupi, oziroma inkorporira Ljubljani. Deželni odbor je šali v resnici takoj nasel, ne da bi povprašal za to tudi druge šišenske občane in nemudoma sporočil ljubljanski občini, naj se tekom osem tednov izjavi o tej stvari. Deželni odbor utemeljuje svoj predlog s tem, da se je Šiška razvila danes že v pravo mesto, kjer se razvijata trgovina in obrt, dočim je kmetijstvo popolnoma ponehalo. Tudi prebivalci so večidel sami delavci in uradniki. Občina pa se vsled tega, ker veljajo zanje isti statuti kakor za zadnjo hribovsko vas, ne more primerno razvijati in je zato potrebno, da se priklupi k Ljubljani.

Predlog deželnega odbora se z vso odločnostjo odkloni, ker se na štirilindvajsete ne more ozirati, drugi pa bi inkorporacija Šiške stala ljubljansko občino, ker bi bilo treba napraviti kanalizacijo, razsvetljavo, vodovod itd., ogromno svoto denarja, katere Šiška sama nikdar ne bi mogla kriti.

Uvede se kanalska pristojbina v znesku 10 vinarjev za kvadratni meter zazidane ploskve, ki se pomnoži s številom nadstropij. To zadnevni načrt se predloži deželnemu odboru v pretresanje.

Izvršila se je nenadna škontracija mestne blagajne in našla v popolnem redu. Se vzame na znanje.

Kot posebni davek na žganje se določi znesek 14 K 94 vin, na hl, za žgane opojne pijače pa 7 K 96 vin.

Dohodki mestnih ustanov za l. 1913 izkazujejo svoto 21.610 K, stroški pa 20.900 K torej 720 K prebitka. Proračun se odobri. Klerikalci so glasovali proti, ker hočejo imeti natančen vpogled v uporabo tega denarja.

Proračun mestnega ubožnega zaklada za l. 1913 izkazuje 144.960 K stroškov in 55.692 K dohodkov, torej 89.268 K primanjkljaja.

Štefe: Mi nimamo ničesar proti temu zakladu, smo pa proti upravi, kakor sem že ponovno naglašal. Mi hočemo vedeti, kdo vse dobiva podporo iz tega zaklada in za to ne moremo glasovati za proračun.

Župan: Knjiga je silno debela in bi moral najeti najmanj 10 ljudi, da bi jo prepisovali.

Štefe: Pisce bom že jaz preskrbel in tudi brezplačno.

Podžupan dr. Triller: Odločno nesocialno je, da bi ljudje stikali po tej knjigi in gledali, kdo dobiva ubožno podporo.

Proračun se vzame z večino na znanje in odobri.

Prošnji najemniku kopališča v Kozelji za delni odpis najemščine, ker je bila letos jako slaba kopališka sezona, se principijelno ne ugodí.

Štefe: Živio Tivoli!

Draginska doklada mestnim učiteljem.

Finančni odsek obč. sveta ljubljanskega predlaga z ozirom na samostalna predlaga obč. svet. Jegliča in Likozarja glede draginske doklade mestnim učiteljem sledeče:

1.) Naprosi se deželni odbor, da predloži deželnemu zboru predlogo glede regulacije učiteljskih plač.

2.) V proračun za l. 1913 se stavi svota 6000 K, katera se izroči županu, da jo po svoji previdnosti razdeli med mestne učitelje.

Dr. Zajec: Stavim spreminjalni predlog, da se vsem učiteljem, ki podučujejo v 6., 7. in 8. razredu, dovoli draginska doklada v znesku 200 K.

Pri glasovanju so klerikalci doživeli strašno blamažo in pokazali, da jim je učiteljstvo devta briga. Dočim je dr. Zajec popeljal v tako vzvišenih besedah opisoval bedo kranjskega učiteljstva, da bi se kmalu lokal vs občinski svet, je med splošnim smehom s svojimi kompanjoni glasoval proti prvemu in drugemu odsekovemu predlogu. Klerikalci so bili vsled te blamaže očitno poparjeni. Tudi galerija se je smejala tem pustnim logrom.

Predlog obč. svet. Rojine glede zvišanja aktivitetne doklade mestni policijski straži se izroči pragmatičnemu odseku.

Obč. svet. Rojina. Prosim, da bi se ugodilo moji prošnji in dalo policajem nekaj denarja in še po eno zimsko jopco za spomin na mestno službovanje.

Štefe: Jopce bomo kar sami oblekli.

Novi mostovi v Ljubljani.

Za napravo novega frančiškanskega mostu se razpiše v kratkem javna konkurenca razprava.

Za oddajo naprave novega šentpeterskega mostu je treba konkurz nemudoma razpisati. Porabijo se domače trdnjave in one, ki so se že pred leti oferirale.

Šolske telovadnice in telovadba.

Samostalni predlog obč. svet. Jegliča glede vporabe šolskih telovadnic v izključno šolske namene, se odkloni. Proti so glasovali samo klerikalci.

Proračun mestnega vodovoda za l. 1913. se odobri, istotako tudi proračun mestne elektrarne.

Vodovodni pravilnik se v toliko izpremeni, da se lahko pri 40 cm svetlobe uporabljajo mesto svinčenih tudi pocinkane železne cevi. V posameznih izlivkih v nadstropjih je treba napraviti prehodne ventile.

Ob cesti v Rožno dolino se napravi sedem svetiljk, ko bo cesta rekonstruirana. Ob koncu vodovodnih cevi na Dolenjski cesti se napravi javen vodnjak. Na Izanski cesti se podaljša električna razsvetljava, podaljšanje električne razsvetljave na Dolenjski cesti pa se za enkrat odkloni.

Štefe: Mi smo vedno za luč in zato prosimo, da se ugodí tudi drugemu predlogu obč. svetnika Likozarja.

Pri glasovanju glasujejo klerikalci proti odsekovemu predlogu, ki je bil sprejet.

Župan: To je nedosledno. Poprej ste bili za luč, sedaj pa glasujete proti luči. (Smeh v zbornici.)

Ob osmih se javna seja zaključí. Sledi tajna.

— Pridite pogledat. Prejeli smo novo sliko iz Srbije, ki kaže zavzete Prilepe. Zmagovite srbske čete se ženo z naskokom proti Turkom, ki padajo kakor snopje. V ozadju je videti, kako turške čete beže — Srbi se pa bližajo gradu, kjer je nekdanji vladar junak srbske narodne pesmi: kraljevič Marko. Res krasna slika velike srbske zmage.

— Prejeli smo: Te dni je pobirala po ljubljanski okolici neka Marijina devica, katere ime pa zamočimo za sedaj, denar za stavkujoče delavce v večji papirnici. Marijina devica je hodila v uniformi, to se pravi s trakom okrog vratu in s kolajno na traku. To bi bilo vse prav lepo in tudi odbor stavkujočih delavcev ne bi imel ničesar proti temu, ako bi mu ta devica prinesla za delavce nabrani denar. Tega pa možakarica ni storila in je okrog 100 kron nabranega denarja spravila lepo v svoj žep. Marijina devica v uniformi.

Himen. Danes se poroči gđ. dr. Anica Jenko iz znane ljubljanske narodne rodbine z Mg. ph. dr. Janom Šterbo - Böhmom, docentom kemije na češki univerzi v Pragi. Dr. Anica Jenko je prva Slovenka, ki je postala doktorica na avstrijski univerzi. Novemu paru naše iskrene čestitke!

Primadona slovenskega gledališča gđ. Eliška Orlova je včeraj odšla iz Ljubljane. Ker bi vsled bolelosti ne mogla še par tednov nastopiti in ji je zdravnik svetoval, da naj ne nastopi, dokler popolnoma ne ozdravi, je gđ. Orlova odpovedala za to sezono svoj angažma in se je odpeljala domov. Gđ. Orlova si je s svojimi nastopi na slovenskem odru pridobila simpatije ljubljanskega občinstva, ki bo vrlo

pevko in navdušeno umetnico gotovo ohranilo v najlepšem spominu in jo bo, ako se prej all slej vrne, gotovo z veseljem pozdravilo.

— Iz gledališke pisarne. Danes se izven vsakega abonementa kot druga dijaška - kronka predstava uprizori Calderonova klasična drama »Sodnik Zalamejski« z g. Verovškom v naslovni ulogi. Začetek ob 6 zvečer, konec po osmi uri. — V četrtek zaradi Miklavževega večera ne bo predstave.

— III. slovenski vsesokolski zlet v Ljubljani 1913. 11. redna seja tajniškega in časniškarskega odseka se vrši v sredo, 4. decembra ob pol 9. zvečer v predsedstveni sobi (Narodni dom). Bratje, ki ste vstopili v delokrog navedenih odsekov, udeležite se seje polnoštevno.

— Kupujte sokolske zletne razglednice, ki jih je izdala Slovenska sokolska zveza za III. slovenski vsesokolski zlet leta 1913 v Ljubljani. Te razglednice predložijo v zanimivih slikah velik del zgodovine slovenskega Sokolstva, poleg tega imajo pa še namen prispevati s svojim skupičkom k zletnemu fondu. Zato priporočamo Sokolstvu naklonjenemu občinstvu, da jih marljivo kupuje in se jih poslužuje pri vsaki priliki. — Kupujte pa samo prave zletne razglednice, ki jih je izdala slovenska sokolska organizacija: od drugih nimamo naše Sokolstvo nobenega dobička.

Mestna hranilnica ljubljanska. Promet meseca novembra 1912: 1336 strank je uložilo K 838.957,59. 2371 strank je dvignilo K 1.745.366,60. Stanje vlog K 41.204.677,94. Število uložnih knjižic 28.587.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela meseca novembra 1912 sledeči promet, in sicer: I. Prejemki. a) redni prejemki. 1. Prispevki iz nabiralnikov 1.051 K 64 vin. 2. Prispevki podružnic, in sicer: Kranjska 1313 K 16 vin., Stajerska 530 K 10 vin., Koroška 37 K Primorska 196 K 44 vin., skupaj 2077 K 20 vin. 3. Razni prispevki 3838 K 71 vin., skupaj 6967 K 55 vin. b) Izredni prispevki. 4. Prispevki za obrambni sklad 300 K 20 vin., skupaj 7267 K 75 vin. II. Izdatki. a) Redni izdatki. Plače remun. učiteljskemu osebju, razni računi itd. 12.142 K 52 vin. b) Izredni izdatki. Naložitev na glavnico, oziroma obrambni sklad 300 K 20 vin., skupaj 12.442 K 72 vin., torej primanjkljaja 5147 K 97 vin. Opomba. Pri obrambnem skladu naloženi zneski in zapadle obresti so nedotakljiva glavnica toliko časa, dokler ne dosežejo vplačani zneski 200 tisoč kron.

— Vojni posnetki z balkanskega bojišča, ki se predvajajo danes in naslednje tri dni v »Elektrografu Ideal« posneti so na bojišču iz daljave 10 do 12 metrov in nam kažejo jako zanimive in aktualne prizore z bojišča, kakor n. pr. Oboroženje Albancev, močnih in utrjenih ljudi, katerim se že na obrazu bere, odločnost do skrajnega, dalje razbito turško armado, kako v največjem neredu beži pred sovražnikom, za njimi pa se vidijo oblaki dima strelce zasledovalcev. Ne loči se častnik od prostaka, vse navskrižem beži čez močvirno ravan z ženami in otroci na vozovih in obup se jim bere iz obrazov. Najbolj grozni prizori so pač z bolgarskega bojišča. — Pred sabo vidimo železniško progo »Lile - Burgas«, po kateri se počasi približuje lokomotiva. — Toda naenkrat zablistne se pred nami, in že leži lokomotiva prevrnjena, zadeta od šrapnela. — In že so tu Bolgari, ki mečejo uničujoče kroglice na turško vojsko, da pada mož za možem na zemjo. — Druga slika popelje nas med mrtve in ranjence, kako jih pobirajo in odnašajo z bojišča. Film kaže nam vse grozote vojne molče, toda vendar nam je, kakor da slišimo stokanje in tožbe ranjenec. Zadnja slika: Velika planjava brez dreve ali grmičevja. Naenkrat oživi cela ravan, zopet šrapneli, ki rušijo in mečejo zemljo v zrak. Daleč na horizontu se prikaže temna črta, bolgarska artiljerija. Postave se večajo, vidimo topove, ljudi in silno toči padajo turške kroglice med nje, toda artiljerija drvi naprej. Tu pade konj, tam se valja v zemlji 20 in več vojakov, toda že odgovarjajo bolgarski topovi turškemu ognju. Cela slika zavita je v dim topov in naenkrat konec slike. Zakaj? Posnemalec g. de Beery zgrudi se, sam zadet od kroglice, težko ranjen in leži še danes v hospitalu v Lile - Burgasu. — Te slike bodo gotovo zanimale vsakogar, ker so to prve slike, posnete iz neposredne bližine na bojišču in so se predvajale 1. t. m. pred nadvojvodo Friderikom na Dunaju.

Gorica.

O predavanju dr. Drmota se je utihotala v naš list notica z nepotrebnimi in neumestnimi opombami. Izjavljamo, da je prišla notica v list brez vednosti uredništva, ker smo jo oddali pod rubriko »Gorica«, v misli, da obsega le navadno poročilo o predavanju dr. Drmota. Zelo obžalujemo ta slučaj, tem bolj, ker opazimo ravno med gorško inteligenco največ dobre volje, da ne postane drugim enaka. Daleč smo od tega, da bi hoteli napadati kogarkoli, ki to delo pospešuje.

Predavanje. Prošlo soboto smo čuli predavati g. vseuč. profesorja dra. Ernesta Millerja v hrvaškem jeziku. Tema je bila zanimiva in g. predavatelj se je potrudil, da nam poda kolikor mogoče jasno sliko o kazenskem pravu. Govoril je o Kantu, posebno omenil šolo Carla Lombrosa in Ferrija, prehod v novejšo dobo in

kratek pogled v bodočnost. V obče smo bil s predavanjem zadovoljni, a tudi takrat je bilo malo udeležencev. Hrvatski jezik je nam lahko umljiv, in če je tema drugačna kakor drugekrat, ni treba, da bi obsikali predavanje sami juristi. Naj izjane tista mlačnost iz naših vrst, posečajmo predavanja v obilem številu! Ne kažimo, da nas zanima oseba g. predavatelj, temveč predavanje samo! In kdor pozna te razmere, bode pač lahko umel, zakaj so sedeži v prtiliču prazni.

Dne 7. decembra predava g. prof. Ferdinand Seidl o »Geoloških izprehodi po goriški okolič. G. Seidla poznamo kot izvrstnega prirodoslovca, napisal nam je že marsikaj zanimivega, in upamo, da bomo tudi v soboto slišali kaj novega. Goričane pa pozivljamo, naj se predavanja polnoštevilno udeležijo!

Umrl je cesarski svetnik F. Vodovivec. Najprej je bil učitelj na Tolminkem, potem na realki v Gorici in na Reki. Ko je poučeval na ženskem učiteljsku v našem mestu, so ga imenovali c. kr. krajnim šolskim nadzornikom za goriški, tolminski in sežanski okraj; to službo je zvesto izpolnjeval, celih 28 let; naposled je bil odlikovan z naslovom ces. svetnika. Zadnja leta je pomagal gmočno in duševno »Solskemu Domu«. — Pogreb njegov se je vršil v soboto, dne 30. nov. Udeležili so se ga ljudskošolski učitelji z mladino vred, mnogo profesorjev in gencev učiteljskih in gimnazije. Eno trdimo: izgubili smo moža, kakršnega nadomestitev je v današnjih dneh težka ali celo nemogoča. Bodi mu hvaležen spomin!

R. Glasilo farških trehbov »Gorica« poroča da je napovedala trdnja A. Križnič v Kanalu konkurz in dostavlja, da bodo morali iskati Kanalcu novega župana. Vidimo, kako so si vtisnili ti »božji služabniki« Kristove besede v spomin!

Reklamo za naš list dela »Gorica« na ta način, da piše o resničnosti zadnjih vesti, katere je priobčil »Dan« prošli petek. Ne bi ji odgovorili, ker ni vredna, če bi ne vedeli, kako hogoč preslepiti s svojimi ostudnimi lažmi to ubogo, slovensko kmečko ljudstvo. Da je patrijotična, nam je znano, in v koliki meri tudi. Raditega niti ne odgovarjamo, kajti premalenkostno se nam zdi polemizirati, ker vsaka beseda bi bila odveč. Povemo pa, da lahko piše o nas v poljubni meri, ker dela tako reklamo našemu listu.

Pondeljov semenj se je tudi letos obhajal kaor navadno na dan sv. Andreja, ki se je vršil dne 2. decembra. Čeprav se je držala vreme kisto, je vendar prišlo v naše mesto mnogo ljudi z dežele, vendar ne toliko, kakor druga leta. Promet ni bil tako živahen, kakor smo ga sicer navajeni, vendar smo z uspehom sejma prav lahko zadovoljni.

Deželane, ki prihajajo ob raznih prilikah v Gorico, opozarjamo, naj dobro pazijo na denar, kajti dogaja se, da so v zmešnjavi množice pomešani izurjeni dolgoprstneži, ki ne prinašajo koristi. V zadnjem sejmu je tak človek ukradel neki ubogi ženi 40 K, v trenutku, ko je hotela kupiti prešiča. Varno ni nikakor nositi denarja vidno, in naše ljudi opozarjamo na to v njih lastnem interesu.

Kje tiči vzrok, da prihaja »Dan« tako pozno v Gorico? Odkar preži cenzura na njegove kolone, je vsa stvar v največjem neredu, in »Dan« prihaja po preteku poldruga dneva v trafike. Opozarjamo pošto ravnatelja, naj vso stvar natančno preišče in uredi, sicer se pritožimo še na drugo pristojno mesto. Ljudje komaj čakajo, da dobe naš list v roke, a »Dneva« ni, čeprav odhaja iz Ljubljane redno!

Boji za Skader na Bojani.

(Konec.)

Toda povrnimo se nazaj k Skadru. Za časa Skenderbega je bilo v okolici mesta mnogo več Srbov nego jih je danes. Skader je bil v oblasti Benečanov in Turkom je bil to pretrd oreh, da bi ga skušali streti. Šele, ko je Skaderbeg zbolel v Lešu, so se Turki približali »pogumno« Skadru, ko pa je Skaderbeg poslal svojo vojsko, so bežali na vse strani, misleči, da je to Skaderbeg.

Po smrti Skenderbegovi leta 1447. je poslal sultan 70.000 vojakov pod poveljstvom Sulejmana-paše v Albanijo. Prednja straža te vojske, 10.000 Turkov, je prišla pred Skader, kjer je bilo le 2500 Benečanov. Ivan Crnovojevič je prišel Skadru na pomoč z 8000 Črnogorci ter zasedel breg sv. Marka poleg skaderskega gradu (Kastela). Tridelo Oriti je prijedral z 18 ladjami in se izkrcal pri izhodu Bojane iz skaderskega jezera. Turki so se utrdili na obeh straneh Bojane in zgradili most, da bi bili med seboj zvezani. Črnogorci so odbili vsak turški napad. Konečno je dal Sulejman, ves razkačen vsled nepričakovanega odpora, povelje za juris. Celih šest ur so se branili Benečani v Kastelu, ko pa so Črnogorci napadli s hriba Sv. Marka Turke od strani s sabljami in handžari, so začeli Turki bežati v največjem neredu, pustivši 3000 mrtvih. Toda Črnogorci so jim bil takoj za petami in sredi avgusta so se morali Turki umakniti z izgubo 7000 mrtvih in 14.000 ranjenih. Svoje topove so razbili pred mestom in vojska se je razpršila na vse strani.

Toda Turki so že leta 1477 zopet navalili na Skader. Sultan Mohamed II. je pripeljal 350.000 Turkov. Prvi boji so se vršili krog Kroje, ki so jo Turki zavzeli po trimesečnem obleganju. Tri dni pozneje va so že obkolili Skader.

v katerem je bilo 1600 meščanov, 1600 Črnogorcev in 250 žena. Toda Skader se je držal dolgo. Sultan je dal zgraditi na Tepi leseno trdnjavo in pred njo 4 velike, s kamenjem napolnjene stolpe, da bi zakril oblegalne priprave in stroje. Nato je dal namestiti v trdnjavi 11 velikih topov. Turška vojska je štela 350.000 vojakov in zavzemala prostor 40 kvadratnih milj.

Že v prvem mesecu so izstreljali Turki iz topov 2534 streliv, težkih od 300—1300 funtov. Zidovi trdnjave so bili že popolnoma porušeni in jarki polni. Glavni napad so izvršili Turki 22. julija. Zjutraj, ko so oblegani Skaderčani molili po cerkvah, je navalilo 15 tisoč Turkov na mesto. Na stolpih glavne trdnjave je že vihrala turška zastava in sultan se je že pripravil, da proslavi svojo zmago, ko so naenkrat udarili v boj Črnogorci in potisnili Turke nazaj. Sultan je komandiral drugi napad na glavno utrdbo, ki so jo bili Turki razrušili z bombardiranjem. Benečani in Črnogorci so se branili obupno, izpostavljeni od vseh strani ognju sovražniških topov. Naposled so Turki prodrli tudi poslednjo steno, ki je nudila obleganim junakom nekoliko zaščite. Toda v tem trenutku je prispela Črnogorcem pomoč in potisnili so Turke drugič nazaj. Pri tem napadu je padlo 12.000 Turkov in le 400 Črnogorcev in Benečanov. Prihodnji juriš so poskusili Turki dne 27. julija. Boj je trajal ves dan. Turki so opetovano pripeleli na zidove, toda vedno so jih Črnogorski junaki pometali nazaj v jarko. Pri tem napadu so Turki izgubili 12.000 ljudi in niso zavzeli Skadra. Dasi je pozneje vodil napade sultan sam in napel vse sile, da dobi mesto v roke, se mu to ni posrečilo. S krvavimi glavami in brez uspeha so se vračali Turki od vsakega napada. Konečno je sultan z ostalo vojsko zapustil Skader in se vrnil. 40.000 mož pa je ostavil pred mestom ter jim poveril nalogo, da še nadalje oblegajo mesto, dokler se ne preda. 26. februarja leta 1479. so konečno sklenili Turki z Benečani mir in na podlagi tega miru je pripadel Skader Turkom. Odslej so vladali v mestu Bušatliji kot vezirji in so bili napol samostojni vladarji. Ko pa je turška vlada sklenila, da zlomi moč posameznih vezirjev, je prišel Mehmed Rašid paša leta 1831 pred Skader, da uniči Bušatlije. Mehmed Rašid paša je hotel zasesti Kastel. Dal je torej privleči baterije na Tepe in Taraboš in streljal od tam dva tedna na mesto, toda posebne škode ni napravil.

V šestnajstem dnevu obleganja pa je prišlo Skadru na pomoč 3000 Malisorov. Bilo je dogovorjeno, da obleganci zapuste Kastel ter skupno s Skaderčani vzamejo Turke med dvojen ogenj. Toda Malisori so ostali osamljeni, ker se Skaderčani niso hoteli zganiti. Po kratkem boju so se morali Malisori umakniti, zapustivši na bojišču 50 mrtvih, 150 ranjenecv in 22 ujetnikov, ki so jim še istega dne odsekali glave pred šotorom Mehmeda Rašid paše. Turki so med tem neprestano bombardirali Skader. Večkrat so jih premagali v manjših praskah Arbanaši pod poveljstvom Prenek-Marka in Lekij Zija, dveh Miriditov. Štiri tedne je že trajalo obleganje, ko je nekega dne turška bomba počila tik pod kastelom ter poglala utrdbo v zrak. Ko je zagorel Kastel v plamenu, je obupal Mustafa paša Bušatlija nad vsakim nadaljnjim odporom ter je poslal svoje poverjenike velikemu vezirju Mehmedu Rašid paši, da se pogajajo z njim zaradi predaje. Mustafa paša bi bil kot upornik gotovo izgubil glavo, da se ni zavzela zanj Avstrija; po njenem posredovanju je dobival Mustafa paša letnih 100.000 pištrov pokojnine, toda njegovo gospodstvo v Skadru je bilo pri kraju.

Toda s tem še ni bilo konca nemirov krog Skadra. Še v preteklem stoletju je bil Skader torišče neprestanih bojov, vstaj in obleganj. Teh par zgodovinskih slučajev pač zadostuje v dokaz, kako izvanredno lahko brani majhna a hrabra posadka to imenitno utrdbo. Ni se torej čuditi, če tudi Črnogorcem dela zavzetje Skadra velike preglavice. Če dobijo v roke Taraboš, ki je taktično najvažnejša postojanka v okolici Skadra, potem tudi to mesto ne bo več moglo dolgo z uspehom kljubovati modernim topovom.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

KAJ BO Z NAŠO POSLANSKO ZBORNICO. PROTI MOBILIZACIJSKIM PREDLOGAM.

Dunaj, 3. decembra. Poslanska zbornica je danes izročila proračunski provizorij zopet proračunskemu odseku. Provizorij kakor redni proračun bosta seveda dalje ležala v odseku, ker je veliko vprašanje, če se bodo sploh vršila posvetovanja proračunskega odseka. Vsaj zelo majhna nada je. Prihodnja seja poslanske zbornice se vrši šele v petek, je pa veliko vprašanje, če bo do te seje sploh prišlo, ker ni izključeno, da vlada jutri ali poljutrišnjem parlament odgodi. Vlada odločno zahteva, da sprejmejo odseki vse tri mobilizacijske predloge brez vsake najmanjše spremembe in da se ima to zgoditi že do petka. Ako odseki ne bodo upoštevali te vladne zahteve, potem pride čisto gotovo do odgoditve zbornice. Vse stranke so se izrazile proti tem predlogom. Češki socialni demokratje so sklenili, da bodo nastopili z vsemi dovoljenimi sredstvi proti sprejetju predlog in tem štilu kakor to zahteva vlada. Enak sklep so napravili tudi češki narodni socialci in Masarykova skupina. Tudi Rusini in Dalmatinci bodo predlogo obstruirali. Posvetovanja odsekov se nadaljujejo jutri ali poljutrišnjem.

ODLOČEN GLAS IZ GRŠKE.

Atene, 3. decembra. Grški vladni organ »Patris« prinaša o pogajanjih pri Čataldži sledeči jako zanimivi in silno odločni članek: Združene balkanske države morajo v svojem, v interesu svojih narodov in v interesu onih, za katere so se vrgli s tako silo v boj, z vso odločnostjo zahtevati, da enkrat za vselej neha turška suvereniteta v Evropi. Do kakšnega po-

lovičarskega miru pod nobenim pogojem ne sme priti. Balkanska zveza svojih z latorjevim venci okrašenih zmag in silnih žrtev ne sme zamenjati s premirjem na bojišču, ker bi potem konečno le še s strašnejšo silo izbruhnila balkanska vojna, ker bi se Turčija tekom premirja silno ojačila in zopet ohranila. Turčija mora računati s sedanjim položajem, to je, računati mora s tem, da je bila tekom dosedanje kratke vojne popolnoma porazena in poražena. Le na podlagi tega je mogoče skleniti mir. Turčija mora hočeš nočeš sprejeti pogoje, katere zahteva balkanska zveza.

POGAJANJA PRI ČATALDŽI.

Pariz, 3. decembra. Tukajšnji večerni listi poročajo iz dobroinformiranih krogov iz Carigrada: Bolgarska je sporočila Porti, da so se vse ostale balkanske države najodločnejše izjavile proti kakemu premirju na bojišču. Vendar pa bo Bolgarska kljub temu napravila še en poskus in skušala prepričati ostale balkanske države o neobhodni potrebi in veliki koristi premirja na bojišču. Bolgarski in turški zastopniki na pogajanjih glede premirja so imeli danes ob dveh popoldnevih zopet redno sejo. V oficijalnih krogih prevladuje sicer velik optimizem, vendar pa ne bo čisto nič čudno, ako se bodo pogajanja kljub prizadevanju Bolgarov in Turkov konečno razbila in zrušila vojna zopet z vso silo na dan.

SRBIJA IN NARODNA SITUACIJA.

Belgrad, 3. decembra. Vladni organ »Samouprava« prinaša sledečo izjavo: »Srbija se ni čisto nič izjavila, da zahteva koridor skozi Albanijo in velikega obžalovanja vredno je, da se v javnosti razširjajo čisto napačne vesti, ki nimajo nobene prave podlage. Mi lahko z mirnim srcem pričakujemo, da bo Evropa z balkanskimi državami, zlasti pa s Srbijo postopala korektno. Mi nikakor nečemo kaliti javni mir in smo pripravljeni v zadevi naših pristanikov še podvreči evropski pristaniki konferenci ali pa konferenci zastopnikov velesil. Danes izjavljamo ponovno, da Srbija čisto nič ne ojačuje svojih severnih mej, niti ne utrjuje kakih trdnjav; nasprotno smo pripravljeni z vsemi močmi delovati na to, da pridejo vsa naša sporna vprašanja pred forum evropske javnosti, da nam ja ne bo mogel kdo očitati, da hočemo kaliti evropski mir.

SVETNIK EDI.

Štrebarjem na čast zložil Fige Lipi.

Gospod Edi, gospod Edi, je sedel pri polni skledi: v levo pivo — v desno vino in pečenka v sredi. Misli si je gospod Edi: Osel, kdor živi še v bedi: Kdor se more dobro vستي, ta se dobro — vsedi. Sicer bili so Slovenci naši stari dedi, pa kdor hoče kvišku priti — ta nazaj ne — gledi. Zdaj razmere so ugodne: v taki splošni zmedbi ki pri nas je zdaj nastala, vsak za sebe — vedi. In tako si za bodočnost skupaj nitke predi, pivo pij in vino pij in se z pečenko — reši. Kak se karijera dela kažejo nam zgledi, Kdor sam hoče kaj imeti — drugim naj — ne šteti. Druge tlači — sebe višaj — srečo si naredi — spremljali z višav te bodo — milostni pogledi. Narod, družba, domovina, bratje in sosedi — Kaj ti mar — le dalje, — dalje svetnik Edi — svetnik Edi.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske tiskarne« v Ljubljani.

Mi iščemo marljivih sotrudnikov.

Oddelek za srečke Češke industrijske banke.

Zastopstvo za jugoslovansko ozemlje v Ljubljani.

Del.glavnica:

K 8.000.000. **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.**

Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

Najhitrejši

SPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veležanjarina 250

M. ROSNER Co.

v Ljubljani, poleg pivovarne »UNION«.

Brzojavka.

V italijanski kuhinji

hotela pri Maliču nasproti glavne pošte

se dobe vsak dan asortirane morske ribe. Vina samo iz najboljših kleti in sicer: brionska, porenška iz agrarnega zavoda. Opolo-vino po 72 v liter za družino na dom postavljeno itd.

Teodor Kunc

Prešernova ulica 5
I. nadstropje.

Damski modni salon

za angleška
in francoska
dela se priporoča.

Pozor!

Kdor hoče imeti lepo

Pozor!

električno razsvetljavo,

naj se oglasi pri trg. zastopniku

Francu Železniku,

v Ljubljani, Sodna ulica št. 6, I. nadstr.

Največja in najcenejša zaloga električnih

„Ergo Wolfram“ žarnic.

Najcenejši nakup

**božičnih in novoo-
letnih daril.**

Juvelj, zlatnina, srebrnina in razne ure. Vsakovrstna nova dela in popravila izvršujem v lastni delavnici. Blago samo prve vrste. Najnižje cene.

LUD. ČERNE

juvelir, trgovec z urami ter zapriseženi sodni cenilec

Ljubljana, Wolfova ulica št. 3.

Ceniki zastonj.

!! Sijajna zmaga !!

v damskih raglanih.

Ravnokar dospelo čez 2000 komadov 135 cm dolgih od 20 K naprej, kateri so stali preje od 40—60 K.

Istotako znižane cene za gospode raglanov, zimskih sukenj in oblek.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

Največja zaloga ur, zlataine in srebrnaine

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg št. 25.

Lastna potokolirana tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka

„IKO“

Cenik zastonj in poštne prosto.

! Pozor trgovci !

Od danes naprej se prodaja galanterijsko blago in pletenine iz konkurzne mase Ludovika Dolenca, v Prešernovi ulici pod tovarniško ceno.

KLOBUKI

moderno nakiteni, oblike, kakor vse potrebščine za :

modistke prodaja ceno :

Minka Horvat

Ljubljana, Stari trg št. 21.

: Popravila točno in najceneje. :

Krojaštvo

Ivan Kersnič

v Ljubljani 249

Sv. Petra cesta št. 32, I. nad.

(poleg kavarne „Avstrija“)

najnovejše mode, solidno delo, zmerne nizke cene, znano pohvalna postrežba.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Dalnogleda, toplotmere, in zrakomere vseh vrst.

Očala, ščipalniki natančno po zdravniškem receptu.

Cenike pošiljam na zahtevo zastonj in poštne prosto.